

РЕШЕНИЕ

№ 3056

гр. София, 07.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 14.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **2416** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 4 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на В. К. К. срещу заповед за задържане рег. № 528 от 28.02.2012 г. на полицейски орган при 09 РУП – СДВР.

В жалбата се твърди, че оспореният административен акт е издаден в нарушение на материалния закон, при несъобразяване с целта на закона и е немотивиран. Жалбоподателят поддържа, че задържането му не е оправдано с никаква процесуална нужда от съответния полицейски орган, като е накърнено правото му на лична свобода и неприкосновеност съгласно чл. 30 от Конституцията на РБ. Процесуалният представител на оспорващия – адв. Г. поддържа жалбата по изложените в нея съображения, като счита, че не са налице фактически и правни основания за издаването на оспорената заповед. Искане се отмяната на административния акт и присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна – полицейски орган при 09 РУП – СДВР, представлявана от юрк. Г. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е заповед рег. № 528 от 28.02.2012 г., издадена от полицейски орган при 09 РУП - СДВР, с която на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е задържан за срок от 24 часа лицето – В. К. К. в помещение

за временно задържане на 09 РУП – СДВР.

В мотивната част на оспорената заповед е посочено като материалноправно основание за издаването ѝ нормата на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР и е отразено наличието на достатъчно данни за извършено престъпление.

Като час на задържане е посочен 20.45 часа на 28.02.2012 г. и час на освобождаване на лицето – 10.30 часа на 29.02.2012 г. Административният акт е подписан от полицейския орган и от задържаното лице. Към заповедта е приложена надлежно попълнена от оспорващия декларация, в която същият заявява, че желае адвокатска защита и че се е свързал с адвоката си, че не желае адвокатска защита от служебен адвокат, няма здравословни проблеми и не се нуждае от медицински преглед, не желае член на семейството му или друго заинтересовано лице да бъде уведомено за задържането му. Съставен е протокол за личен обиск на 28.02.2012 г. в 21.45 часа, в който е отразено, че описаните вещи са собственост на задържаното лице. Приложена е разписка за върнати вещи на 29.02.2012 г. с положени подписи на оспорващия и на съответния полицейски служител.

Представено е и копие от страница за книгата за задържани лица – 09 РУП – СДВР (на л. 18 и л. 19 от делото), в която е отразена дата и часът на задържането на В. К. К. (28.02.2012 г. – 20.45 часа под № 462), основание за задържането му (чл.63, ал. 1, т. 1), мярката, която е взета по отношение на лицето (заповед № 528 от 28.02..2012 г.), основание за освобождаването – отпаднала необходимост.

Видно от данните по делото по описа на 09 РУП – СДВР са образувани два броя преписки, свързани с лицето В. К. К. – вх. № 8420/12 г. и № 6160/12 г., като същите са изпратени по компетентност с мнение за прилагане на УБДХ спрямо лицето на Софийски районен съд съгласно писмо от 29.02.2012 г. от началника на 09 РУП- СДВР (прил. на л. 52 от делото).

Изготвена е докладна записка относно задържано лице от гл. пол. Р. С., съгласно която на 28.02.2012 г. като АП 194 заедно с пол. Й. Д. около 20.30 часа получили сигнал от ОДЧ 90 за възникнал семеен скандал в ж.к. Л. бл.610 Б. Съгласно докладната записка при отиването на място полицаите установили, че скандалът е между В. К. К. и В. Й. М., като по данни на г-жа М. К. е нанесъл побой и е счупил телефона ѝ. В докладната записка изрично е посочено, че по разпореждане на деж.инспектор В. К. е отведен в 09 РУП – СДВР, както и че свидетел на случая е Т. К. Т..

Съгласно молба от В. Й. М. до началника на 09 РУП – СДВР за осъществен тормоз и заплахи от лицето В. К. К., баща на детето ѝ, е образувана проверка в 09 РУП – СДВР. От пострадалата е изготвено писмено обяснение от 28.02.2012 г. , в което същата посочва, че на същата дата пред входа на жилището си около 19.50 часа заварил К., който поискал да разговаря с нея, но тя отказала. След това той тръгнал след М., започнал да я дърпа да разговарят насаме, извадила мобилния си телефон, за да се обади на полицията, но той грабнал телефона от ръката ѝ и побягнал, като охраната го спряла. Според думите ѝ К. ударил телефона в земята, започнал да я обижда и да я заплашва, изричал вулгарни и нецензурни думи пред нея и охраната на блока. Охраната го помолила да напусне сградата, но той отказал, след което дошли полицаите и К. променил поведението си. М. твърди, че е пускала жалби срещу К. К. в 09 РУП – СДВР.

Приложено е обяснение от Т. К. Т. – портиер в [жк], бл.610 б, според която скандалът между К. К. и г-жа М. е избухнал на 28.02.2012 г. след 19.15 часа и според неговите думи К. се държал агресивно, взел телефона ѝ и го счупил с крак. Т. посочва, че

непрекъснато К. обиждал жената.

От В. К. К. е попълнено обяснение от 29.02.2012 г., в което изрично заявява, че отказва да дава обяснения.

От данните по делото се установява, че пред СРС е образувано н.а.х.д. № 4012/2012 г. по реда на УБДХ, приключило с решение, с което В. К. К. е признат за виновен в това, че на 28.02.2012 г. около 19.50 часа в [населено място], [жк], във входа на бл. 610 Б, пред помещението на портиера извършил непристойна проява, а именно – употреба на непристойни изрази към В. Й. М., Т. К. Т., взел от ръцете на М. личния й телефон, хвърлил го на земята и го настъпил с двата крака, с което нарушил обществения ред и спокойствие – нарушение на чл. 1, ал. 2 от УБДХ, поради което и на основание чл.1, ал. 1 от УБДХ съдът е наложил на нарушителя административно наказание – глоба в размер на 350 лева.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град направи следните правни изводи:

Оспорената заповед за задържане е издадена на 28.02.2012 г. , като жалбата на В. К. К. е подадена направо пред Административен съд София град с вх. № 5599 от 06.03.2012 г. Следователно, жалбата е подадена в 14 – дневния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби, в установената от закона писмена форма, като оспореният административен акт е съобразен с целта на закона. Не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК.

Заповед рег. № 528 от 28.02.2012 г. е издадена от полицейски орган по смисъла на чл. 53 вр.чл. 170 от ЗМВР. Видно от удостоверение от началник на група в отдел „Човешки ресурси” при 09 РУП – СДВР към 28.02.2012 г. Й. В. Д. заема длъжността старши полицай в група „Охрана на обществения ред” на сектор „Охранителна полиция” към 09 РУП – СДВР. Оспореният акт е издаден на 28.02.2012 г. от Й. В. Д. на длъжност старши полицай в 09 РУП – СДВР, което означава, че е спазено изискването за материална компетентност на органа, издател на административния акт.

Съдът намира, че оспорената заповед съдържа реквизитите по чл. 63 от ППЗМВР и същата е надлежно мотивирана. Фактическото основание, изложено от административния орган е, че са налице данни за извършено престъпление по отношение на лицето В. К. К.. От приетите по делото писмени доказателства по преписката и тези по образуваното съдебно производство по нахд. № 4012/2012 г. по описа на СРС, НО, 101 състав следва да се приеме, че към датата на издаване на заповедта са налице данни за извършено престъпление от оспорващия. Със същия са извършени надлежни процесуални действия (поискано му е писмено обяснение на 29.02.2012 г., като същият е отказал да даде), както и са снети писмени обяснения от пострадалата В. Й. М. (на 28.02.2012 г.) и от св. Т. Т. (на 28.02.2012 г.).

Заповедта е издадена на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, съгласно която разпоредба полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Изрично в заповедта е посочено материалноправното основание, обусловило правомощието на полицейския орган да задържи лицето за период от 24 часа – наличие на данни за извършено престъпление. От приетите по делото писмени доказателства по преписката и тези по образуваното съдебно производство се установява, че са налице данни за съпричастност на лицето към

извършване на противообществена проява, насочена към майката на неговото дете – В. Й. М., като по категоричен начин се установява, че за посоченото деяние е било образувано н.а.х.д № 4012/2012 г. по описа на СРС, НО, 101 състав. В тази връзка следва да се посочи, че за да се постанови задържане от полицейските органи, не е необходимо да са събрани безспорни доказателства, установяващи, че лицето, спрямо което се налага принудителната административна мярка, е извършило престъпление. Наличието на данни, обосноваващи предположението за извършено конкретно престъпление, са достатъчно основание и това е критерият по смисъла на закона за издаване на заповед за задържане за срок от 24 часа. Тази мярка се предприема с цел започване на разследване на вероятен извършител на престъпление, поради което не е необходимо тези данни да са пълни, нито категорично да уличават лицето в извършване на престъпно посегателство. Въпросът дали конкретно лице е извършител на конкретно деяние и дали то е извършено от него виновно подлежат на пълно, всестранно и обективно разследване в рамките на друго производство, поради което административният съд не се произнася по този въпрос. Следователно, не води до незаконосъобразност на оспорената заповед обстоятелството, че с решение по н.а.х.д. № 4012/2012 г. по описа на СРС, 101 състав е признат за виновен за нарушение по чл. 1, ал. 2 от УБДХ и му е наложено административно наказание – глоба в размер на 350 лева. Неоснователно е твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя, че протоколът от съдебно заседание по н.а.х.д. № 4012/2012 г. по описа на СРС не се отнася до задържането на оспорвания. Задържането на В. К. К. е осъществено на 28.02.2012 г. в 20.45 часа, като съгласно приложения протокол от съдебно заседание по н.а.х. № 4012/2012 г. по описа на СРС, 101 състав В. К. К. е признат за виновен за извършено нарушение по чл.1, ал. 2 от УБДХ на 28.02.2012 г., около 19.50 часа в [населено място], [жк], във входа на бл. 610 б, пред помещението на портиера и така описаните данни на нарушението изцяло съвпадат с данните, съдържащи се в докладната записка, изготвена от гл. полицай Р. С. (прил. на л. 40 от делото) и в обясненията, дадени от В. М. (прил. на л. 33 и л. 34) и Т. Т. (прил. на л. 41 и л.42 от делото). Съдът констатира, че в протокола от проведено съдебно заседание е отбелязана дата на провеждането му – 28.02.2012 г., но с оглед приложеното писмо от началника на 09 РУП – СДВР (л. 52 от делото) и отразеното в диспозитива на постановеното решение следва да се приеме, че е налице техническа грешка в изписването на датата на проведеното съдебно заседание, т.е. датата е 29.02.2012 г. Описаното в диспозитива на постановеното решение по н.а.х.д. № 4012/2012 г. по описа на СРС, НО,101 състав деяние съответства на даденото от пострадалата М. и св. Т. описание на деянието, извършено от В. К. К. на 28.02.2012 г. около 19.50 часа на посоченото място (входа на бл. 610 Б в ж.к. Л.). Следователно, налице са доказателства за съпричастност на оспорвания към конкретно извършена противообществена проява, като наличието на данни, от които може да се обоснове предположението за извършено конкретно престъпление, е достатъчно основание за прилагане на мярката – задържане за срок от 24 часа в поделенията на МВР.

Чрез мерките по чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР органите на МВР реализират законовите си правомощия, свързани с профилактиката, разкриването и разследването на престъпления. В тази връзка достатъчно е по преписката да има определени данни, от които може да се направи извод за съпричастността на определено лице към конкретно извършено престъпление, без да се поставя условие за точна квалификация на деянието. Освен това ако се приеме, че деянието не е престъпление с влязъл в сила

съдебен акт, а се приеме, че лицето е извършило друга противообществена проява и е наказан по реда и условията на УБДХ, то това не води до незаконосъобразност на издадената заповед за задържане. В случая към датата и часа на задържане (20.45 часа на 28.02.2012г.) са налице основания за задържането на лицето В. К. К., като се установява, че и след задържането му са извършвани надлежни процесуални действия с него – изисквани са писмени обяснения, но същият е отказал да даде такива.

Едновременно с това съдът намира, че при издаване на заповедта за задържане не са нарушени административно-производствените правила – на лицето е разяснено правото на адвокатска защита съгласно лично попълнената от него декларация, като същият се е свързал с адвоката си. Извършен е обиск на жалбоподателя, като обстоятелствата от него са отразени в протокол с дата 28.02.2012 г. и съответно се установява, че към датата на освобождаването на лицето вещите са му били върнати. Извършването на личния обиск на лицето в 21.45 часа и подписването на декларация в 23.15 часа не съставляват съществени процесуални нарушения, доколкото К. е задържан в 09 РУП – СДВР в 20.45 часа и на същия е осигурено право на защита по предвидения в ЗМВР и ППМВР ред. Освен това задържането е за максимален срок от 24 часа, а обискът на лицето и подписването на декларация са предприети до два часа след задържането му. След като са разяснени правата на задържаното лице, същият е подписал декларация своевременно, извършен му е личен обиск, без да се накърняват правата му, то не са допуснати съществени процесуални нарушения.

От извлечението на книгата за задържани лица са точно отразени дата и часът на задържането на лицето, причината (основанието) за това, имената на лицето. По отношение на часа на освобождаване на оспорвания в обжалваната заповед изрично е отразен час на освобождаване – 10.30 часа на 29.02.2012 г., което обстоятелство е удостоверено с подписа на жалбоподателя. Действително в книгата за задържани лица за 28.02.2012 г. липсва отбелязване на точния час на освобождаване на задържания В. К. К., но в самия административен акт има изрично отбелязване на този факт. Оспорващият не е възразил срещу посочения в оспорената заповед час на освобождаване, а същият е положил подписа си, което означава, че не е допуснато съществено процесуално нарушение, което да обуславя извода за незаконосъобразност на обжалвания административен акт. Освен това съдът намира, че лицето не е задържано повече от максимално установения в ЗМВР срок от 24 часа – същият е задържан в 20.45 часа на 28.02.2012 г. и е освободен в 10.30 часа на 29.02.2012 г.

По така изложените съображения Административен съд София град, I отделение, IV състав намира, че оспорената заповед за задържане рег. № 528 от 28.02.2012 г. на полицейски орган при 09 РУП - СДВР е законосъобразна и жалбата на В. К. К. следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя не следва да бъдат присъдени разноски.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 4 от АПК, Административен съд София град, I отделение, IV състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. К. К. срещу заповед за задържане рег. № 528 от 28.02.2012 г. на полицейски орган при 09 РУП – СДВР.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и от връчването на препис от настоящия

съдебен акт.

СЪДИЯ: